

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanien) den 12. juni 2019 — BX mod Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

(Sag C-455/19)

(2019/C 328/15)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BX

Sagsøgt: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det med henblik på at sikre beskyttelsen af forbrugere og brugere og den EU-retspraksis, der uddyber denne beskyttelse, i henhold til Rådets direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾ af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, navnlig dettes artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, foreneligt med EU-retten, at Tribunal Supremo (øverste domstol) i sine domme 44-49 af 23.1.2019 har fastsat et entydigt kriterium om, at kontraktvilkår — i forbrugeraftaler om lån mod pant i fast ejendom — der ikke er individuelt forhandlet, og som foreskriver, at samtlige udgifter ved stiftelse af lån mod pant i fast ejendom skal afholdes af låntageren, er urimelige, og at de forskellige udgifter, som er omfattet af det urimelige kontraktvilkår, der er erklæret ugyldigt, skal fordeles mellem den långivende bankenhed, som er den konciperende part, og låntageren, som er forbruger, med henblik på at begrænse tilbagebetalingen af de beløb, som er blevet betalt uretmæssigt i henhold til national lovgivning?

Er det med henblik på at sikre beskyttelsen af forbrugere og brugere og den EU-retspraksis, der uddyber denne beskyttelse, i henhold til Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, navnlig dettes artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, foreneligt med EU-retten, at Tribunal Supremo (øverste domstol) anlægger en udvidet fortolkning af et kontraktvilkår, som er ugyldigt, fordi det er urimeligt, når ophævelsen af vilkåret og virkningerne heraf ikke har indflydelse på, om låneaftalen mod pant i fast ejendom opretholdes?

- 2) Er det med hensyn til artikel 394 i LEC, som fastsætter et kriterium om, at den tabende part bærer sagsomkostningerne, såfremt et urimeligt kontraktvilkår om udgifter ophæves, men virkningerne af denne ophævelse begrænser sig til en fordeling af de førnævnte udgifter, i strid med det EU-retlige effektivitetsprincip og princippet om, at urimelige kontraktvilkår ikke binder forbrugeren, når det fastslås, at der kun er blevet givet delvis medhold, og vil dette kunne fortolkes således, at der skabes en omvendt afskrækkende virkning og en efterfølgende manglende beskyttelse af forbrugernes og brugernes legitime interesser?

⁽¹⁾ EFT 1993, L 95, s. 29